

Rozsudok Súdneho dvora

vo veci C-876/24 |Vueling Airlines (Príslušný súd v prípade online zmluvy o vnútroštátnej leteckej preprave)

Tlačová správa č. 128/26

Luxemburg 17. septembra 2026

Online nákup letenky neznamená, že súd v mieste bydliska cestujúceho má právomoc rozhodnúť o žalobe o náhradu škody v prípade straty batožiny

Cestujúca si zakúpila letenku na let z Madridu (Španielsko) do Barcelony (Španielsko) u leteckej spoločnosti Vueling Airlines (Barcelona). Letenku si kúpila zo svojho bydliska vo Fuenlabrade (Madrid) prostredníctvom nezávislej online predajnej platformy. Na letisku v Madride si cestujúca zakúpila službu prepravy zapísanej batožiny ako doplnkovú službu k letu. Batožina sa následne stratila.

Cestujúca podala na súd Fuenlabrada žalobu o náhradu škody vzniknutej v dôsledku straty jej batožiny. Španielsky súd vyjadril viaceré pochybnosti týkajúcich sa výkladu Montrealského dohovoru¹, ktorý okrem iného obsahuje pravidlá týkajúce sa súdnej právomoci v prípade žalôb o náhradu škody proti dopravcovi v rámci medzinárodnej leteckej dopravy.² V tejto súvislosti sa teda rozhodol položiť Súdnemu dvoru prejudiciálnu otázku.

Španielsky sudca si v prvom rade položil otázku, či je Montrealský dohovor uplatniteľný, keďže k strate batožiny došlo počas leteckej prepravy medzi dvoma letiskami nachádzajúcimi sa v tom istom členskom štáte.

Súdny dvor odpovedal, že nariadenie o zodpovednosti leteckého dopravcu pri preprave cestujúcich a ich batožiny v leteckej doprave³ rozšírilo pôsobnosť **Montrealského dohovoru** tak, že upravuje aj **spôsob určenia súdov**, ktoré sú miestne príslušné na rozhodovanie o **žalobe o náhradu škody v prípade straty batožiny** pri leteckej preprave medzi **dvoma letiskami nachádzajúcimi sa na území jediného členského štátu**, ktorú podala **osoba s bydliskom v tomto členskom štáte** proti **leteckému dopravcovi Únie so sídlom v uvedenom členskom štáte**.

Ďalej španielsky súd chcel vedieť, či má právomoc ako súd v mieste, kde má dopravca obchodné miesto, v ktorom bola uzavretá zmluva o leteckej preprave. To by znamenalo, že v prípade zmluvy uzavrenej online by sa za toto miesto považovalo hlavné a trvalé bydlisko cestujúceho.

Súdny dvor konštatoval, že v tomto prípade **nemožno súd v mieste hlavného a trvalého bydliska cestujúceho považovať za súd v mieste, kde sa nachádza toto obchodné miesto, a preto tento súd nemôže mať** na tomto základe **právomoc rozhodovať o žalobe o náhradu škody v prípade straty batožiny**.⁴

Napokon španielsky súd si položil otázku, či na účely určenia uvedeného miesta treba rozlišovať medzi hlavným plnením prepravy cestujúceho a vedľajším plnením prepravy batožiny, a to najmä v prípade, ak sa spôsobená škoda týka konkrétne posledného uvedeného plnenia a zmluva o preprave batožiny bola uzavretá na inom mieste, ako bolo miesto uzavretia zmluvy o preprave cestujúceho.

Podľa Súdneho dvora, keďže **preprava batožiny je doplnkovou službou, na určenie príslušného súdu je dôležitá zmluva o leteckej preprave cestujúceho**.

UPOZORNENIE: Návrh na začatie prejudiciálneho konania umožňuje súdom členských štátov v rámci sporu, ktorý

rozhodujú, položiť Súdnemu dvoru otázky o výklade práva Únie alebo o platnosti aktu Únie.

Všeobecný súd má právomoc prejednávať a rozhodovať o návrhoch na začatie prejudiciálneho konania, ktoré patria výlučne do týchto oblastí: 1) spoločný systém dane z pridanej hodnoty (DPH), 2) spotrebné dane, 3) Colný kódex, 4) nomenklatúrne zatriedenie tovaru podľa kombinovanej nomenklatúry, 5) náhrada a pomoc cestujúcim v prípade odmietnutia nástupu do lietadla alebo meškania alebo zrušenia dopravných služieb, alebo 6) systém obchodovania s emisnými kvótami skleníkových plynov. Právomoc rozhodovať o všetkých ostatných návrhoch na začatie prejudiciálneho konania má Súdny dvor.

Ani Súdny dvor, ani Všeobecný súd nerozhodujú o vnútroštátnom spore. Vnútroštátnemu súdu prináleží, aby rozhodol vec v súlade s rozhodnutím Súdneho dvora alebo Všeobecného súdu. Týmto rozhodnutím sú rovnako viazané ostatné vnútroštátne súdne orgány, na ktoré bol podaný návrh s podobným problémom.

Neoficiálny dokument pre potreby médií, ktorý nezaväzuje Súdny dvor. Opis skutkového stavu a právneho rámca sa vzťahuje na príslušné obdobie a vychádza zo spisu v danej veci.

[Úplné znenie rozsudku a jeho prípadné zhrnutie](#) sa uverejňujú na internetovej stránke CURIA v deň vyhlásenia rozsudku.

Kontaktná osoba pre tlač: Traian Moga ☎ (+352) 4303 3732.

Obrazový záznam z vyhlásenia rozsudku je k dispozícii na „[Curia Web TV](#)“, ako aj na „[European Broadcasting Service](#)“ ☎ (+32) 2 2964106.

Zostaňte v spojení!

¹ [Dohovor o zjednotení niektorých pravidiel pre medzinárodnú leteckú dopravu](#), uzavretý v Montreale 28. mája 1999, podpísaný Európskym spoločenstvom 9. decembra 1999 a schválený v mene Európskeho spoločenstva [rozhodnutím Rady 2001/539/ES](#) z 5. apríla 2001.

² V článku 33 ods. 1 Montrealského dohovoru sa uvádza, že žaloba na náhradu škody musí byť podaná podľa voľby žalobcu na území jedného zo zmluvných štátov, buď na súde v mieste sídla dopravcu alebo v mieste jeho hlavného miesta podnikania, alebo tam, kde má obchodné miesto, v ktorom bola uzavretá zmluva o preprave, alebo na súde v mieste určenia. Dohovor stanovuje osobitné pravidlá v prípade škody spôsobenej smrťou alebo zranením cestujúceho.

³ [Nariadenie Rady \(ES\) č. 2027/97](#) z 9. októbra 1997 o zodpovednosti leteckého dopravcu pri preprave cestujúcich a ich batožiny v leteckej doprave. Toto nariadenie totiž bolo zmenené s cieľom vykonávať príslušné ustanovenia Montrealského dohovoru o preprave cestujúcich a ich batožiny v leteckej doprave a zároveň rozšíriť jeho uplatňovanie na prepravu v leteckej doprave v rámci jediného členského štátu. Táto zmena bola vykonaná [nariadením Európskeho parlamentu a Rady \(ES\) č. 889/2002](#) z 13. mája 2002, ktorým sa mení a dopĺňa nariadenie Rady (ES) 2027/97 o zodpovednosti leteckého dopravcu v prípade nehôd. Cieľom tohto nariadenia je zaviesť jednotný súbor pravidiel upravujúcich zodpovednosť leteckých dopravcov.

⁴ Súdny dvor okrem iného zdôraznil, že by bolo v rozpore s cieľom spravodlivého vyváženia záujmov spotrebiteľov a leteckých dopravcov, ako aj s cieľom zabezpečiť väčšiu predvídateľnosť a právnu istotu v oblasti leteckej prepravy cestujúcich domnievať sa, že z dôvodu online predaja služieb leteckej dopravy musia títo dopravcovia znášať riziko, že budú žalovaní na súdoch nachádzajúcich sa kdekoľvek vo svete, kde je dostupná online ponuka, vrátane miest, kde nemajú žiadnu fyzickú prítomnosť alebo ktoré nijako nesúvisia s dotknutou prepravou. Okrem toho počas prípravných prác na Montrealskom dohovore mnohé delegácie vyjadrili nesúhlas s pridaním kritéria na určenie príslušnosti, ktoré by zodpovedalo bydlisku alebo hlavnému a trvalému bydlisku cestujúceho. Pôsobnosť tohto kritéria teda zostala obmedzená len na prípady smrti alebo zranenia cestujúceho.